

Elke morgen krijgt de kleine krokodil lekkere bananen voor zijn ontbijt,
en elke morgen weer zegt mama krokodil:
'Eet maar lekker op, dan word je groot en krijg je sterke tanden!'

Dat zou best eens kunnen, denkt de kleine krokodil.

Maar op een morgen wil de kleine krokodil niets eten.

Mama krokodil is ongerust. 'Weet je het zeker?

Wil je echt niet zo'n lekkere, overheerlijke banaan?'

'Nee, dank je, mama,' antwoordt de kleine krokodil.

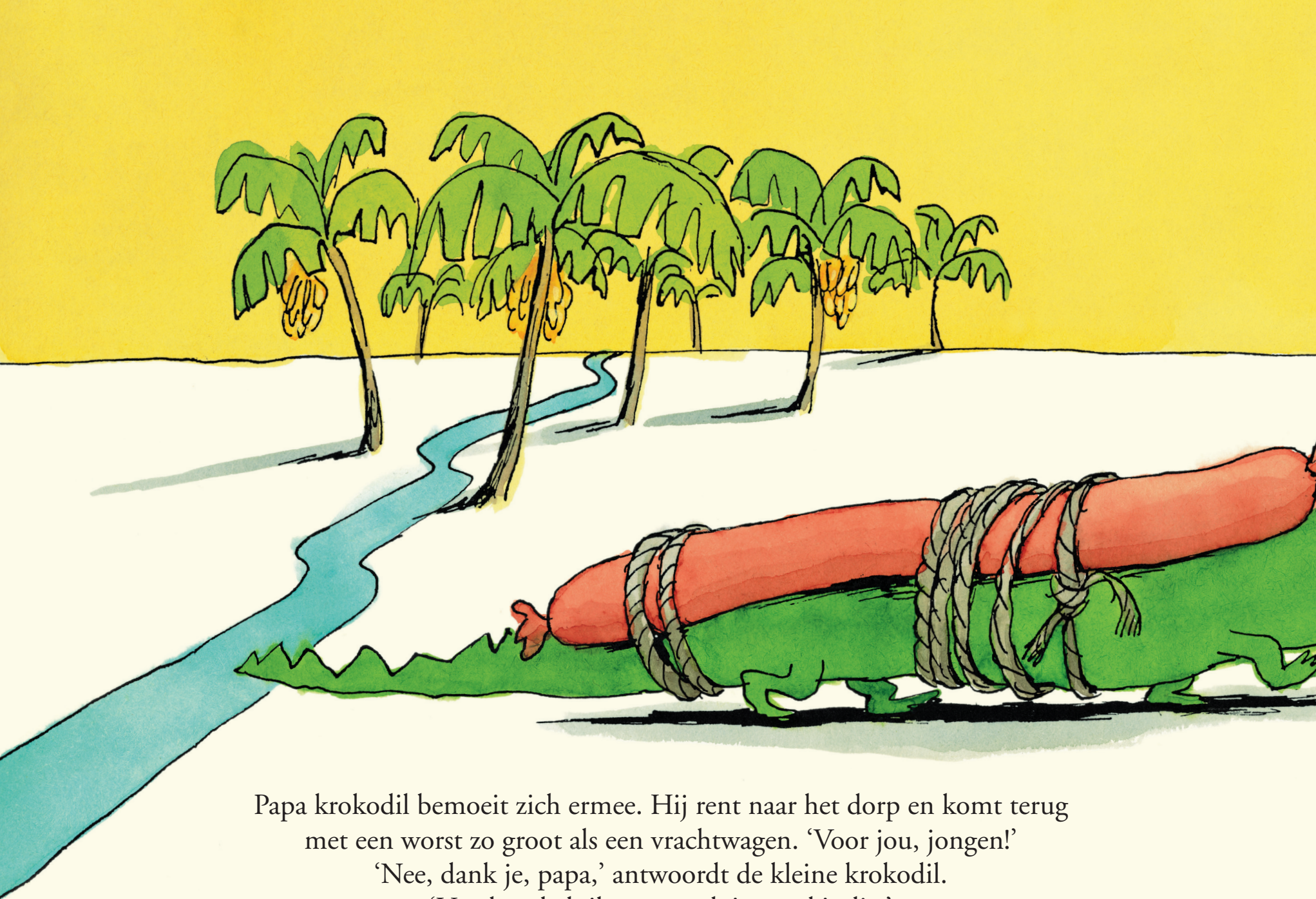
'Vandaag zou ik wel een kindje lusten.'

'Hoe kom je daar nou bij, kleine krokodil!' roept mama verbaasd.

'Aan bananenbomen hangen bananen, maar toch geen kinderen!'

‘Toch zou ik liever een kindje willen!’

Papa krokodil bemoeit zich ermee. Hij rent naar het dorp en komt terug met een worst zo groot als een vrachtwagen. 'Voor jou, jongen!' 'Nee, dank je, papa,' antwoordt de kleine krokodil. 'Vandaag heb ik meer trek in een kindje.' 'Maar kleine krokodil, er bestaan geen worstjes van kindjes!'

‘Nou, én?’ moppert de kleine krokodil.
‘Ik heb gewoon trek in een kindje!’